

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 2 Pv 28/20/5505-6
EEČ: 2-39-972-2020

Liptovský Mikuláš 09.11.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: *Neznámy páchatel'*

Trestný čin: prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie neznámeho páchatela,

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podvod podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

XXXXX, po predchádzajúcej elektronickej komunikácii s XXXXX, trvale bytom XXXXX 622, XXXXX, tomuto prisľúbil zabezpečiť hokejovú výstroj v dobrej cene, na základe čoho mu XXXXX dňa 15. 05. 2017 cestou Slovenskej pošty, akciová spoločnosť, identifikačné číslo: 36 631 124, Partizánska cesta 9 Banská Bystrica, Slovenská republika, prostredníctvom služby Western Union zaslal najprv sumu 652,- eur (16.712,71 Korún českých) a pravdepodobne toho istého dňa potom ešte sumu 679,99 eur (18.000,- Korún českých), XXXXX však hokejovú výstroj nekúpil a peniaze dosiaľ nevrátil, čím XXXXX spôsobil svojím konaním škodu vo výške najmenej 1.331,99 eur,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, pretože je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník PZ, Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši uznesením zo dňa 07. 01. 2020, sp. zn. ORP-850/OO-LM-2019, podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa spôsobom uvádzaným vo výroku tohto uznesenia mal dopustiť podozrivý XXXXX. V súvislosti s rozhodnutím o začatí trestného stíhania vychádzal jednak z trestného oznámenia podaného XXXXX dňa 07. 01. 2020, jednak zo skutočností zistených predtým v predmetnej trestnej veci v rámci operatívneho šetrenia realizovaného príslušnou súčasťou Okresného riaditeľstva PZ v Liptovskom Mikuláši. Po rozhodnutí o začatí trestného stíhania ku skutku dňa 13. 02. 2020

vypočul svedka - poškodeného XXXXX a pre potreby trestného konania obstaral a do vyšetrovacieho spisu založil relevantné listinné podklady. Následne vec predložil Okresnému riaditeľstvu PZ, odboru kriminálnej polície, 2. oddeleniu vyšetrovania v Liptovskom Mikuláši s odkazom na zistenie, že podozrivý sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody vo Věznici Rapotice, XXXXX 44, Náměst nad Oslavou, Česká republika, s predpokladaným jeho prepustením z výkonu trestu odňatia slobody dňa 09. 04. 2024, čo by prípadne malo zakladať vecnú príslušnosť vyšetrovateľa PZ pre výkon ďalších úkonov trestného konania. S predmetným záverom sa však vyšetrovateľ PZ nestotožnil a vec vrátil na ďalšie konanie poverenému príslušníkovi PZ s tým, že táto bola následne dňa 21. 04. 2020 predložená prokurátorovi Okresnej prokuratúry XXXXX za účelom zaujatia stanoviska ohľadom možností jej vybavenia. V tejto súvislosti je pritom namieste uviesť, že postup vyšetrovateľa PZ, ktorým vec vrátil na ďalšie konanie poverenému príslušníkovi PZ, je z procesného hľadiska prinajmenšom sporným. Je zrejmé, že s odkazom na obsah úpravy § 200 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku vecnú príslušnosť vyšetrovateľa PZ vo vzťahu k prečinu zakladá zistenie, že obvinený je vo výkone trestu odňatia slobody, súčasne je však potrebné uviesť, že vznášať obvinenie v intenciách § 206 ods. 1 Trestného poriadku by primárne mal orgán nato vecne príslušný. Nakoľko bolo preukázané, že podozrivý je vo výkone trestu odňatia slobody, vznesenie obvinenia v prípade, že by tak urobil poverený príslušník PZ, by malo povahu rozhodnutia vydaného vecne nepríslušným orgánom činným v trestnom konaní.

Podľa § 87 ods. 1 písm. e) Trestného zákona trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je tri roky pri ostatných prečinoch.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona prečinu podvodu sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Páchateľ sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 228 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku policajť preruší trestné stíhanie, ak sa navrhuje odovzdanie trestného stíhania do cudziny alebo obvinený je vydaný do cudziny alebo vyhostený.

V súvislosti s požiadavkou policajta na zaujatie stanoviska ohľadom možností ďalšieho postupu vo veci prokurátor predbežne dospel pôvodne k záveru, že vec je možné odovzdať na prípadné trestné stíhanie podozrivého do Českej republiky, nakoľko tento je jej štátnym občanom, v domovskej krajine sa aj reálne zdržiava a podľa výsledku medzinárodnej policajnej spolupráce je v štáte svojho domicilu pravdepodobne až do 09. 04. 2024 podrobovaný výkonu trestu odňatia slobody v súvislosti s inou jeho trestnou činnosťou. Následne, v súvislosti s prípravou podkladov na prevzatie trestného konania príslušným justičným orgánom Českej

republiky boli prokurátorom zistené nedostatky týkajúce sa náležitého ustálenia rozsahu skutku, ktorý mal byť podozrivým spáchaný. Dodatočne, po spracovaní žiadosti o prevzatie trestného konania a príprave rozhodnutia v intenciách § 228 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku, per analogiam, bolo prokurátorom zistené, že dňa 15. 05. 2020 v predmetnej trestnej veci v zmysle § 87 ods. 1 písm. e) Trestného zákona márne uplynula zákonná 3 ročná premlčacia doba, ktorá má vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku ako prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a s ňou bezprostredne spojenou možnosťou ďalšieho vedenia trestného stíhania, povahu objektívnej prekážky. Z dosiaľ zabezpečeného spisového materiálu totiž vyplynulo, že k dokonaniu trestného činu došlo dňa 15. 05. 2017, kedy podozrivý dosiahol poukázanie peňažných prostriedkov svedkom - poškodeným cestou služby Western Union v jeho prospech, pričom na základe predbežne vo veci vykonaného dokazovania je zrejmé, že nemal v úmysle hokejovú výstroj nielen obstaráť, ale ani v súvislosti s jej kúpou poskytnuté peňažné prostriedky svedkovi - poškodenému vrátiť.

Napriek tomu, že na základe správania sa podozrivého je dôvodné vysloviť záver, že tento vlastným konaním kumulatívne naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, súčasne je nevyhnutné hoci nepochybne v neprospech svedka - poškodeného konštatovať, že márnym uplynutím premlčacej doby došlo k zániku oprávnenia orgánov činných v trestnom konaní viesť vo veci podozrivého trestné stíhanie, prípadne pristúpiť aj k vzneseniu obvinenia za splnenia predpokladu, že vo veci boli naplnené zákonné požiadavky znenia § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Totožný negatívny následok brániaci orgánom činným v trestnom konaní v ich ďalšom postupe, potom vyplýva aj vo vzťahu k prípadnej žiadosti orgánu činného v trestnom konaní adresovanej príslušnému justičnému orgánu Českej republiky a spočívajúcom v požiadavke na prevzatie trestného konania. Jednou z podmienok úspešnosti takéhoto postupu je totiž preukázanie, že skutok, vykazujúci súčasne kumulatívne naplnenie zákonných znakov konkrétneho trestného činu, ktorého skutková podstata je uvádzaná v osobitnej časti Trestného zákona, nie je na území dožadujúceho štátu premlčaný. S opätovným odkazom na obsah ustanovenia § 87 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, v spojení so znením § 221 ods. 1 Trestného zákona pritom nie je možné v predmetnej trestnej veci dospieť k inému záveru, ako takému, že trestné stíhanie v nej je na území Slovenskej republiky premlčané. Pokus o jeho odovzdanie do Českej republiky by preto nebol spôsobilý objektívne viesť k úspechu a bol by v príkrom rozpore s požiadavkami stanovenými medzinárodnými zmluvami, ako aj zásadami trestného konania v podobe jeho hospodárnosti a rýchlosti. S odkazom na obsah ustanovenia § 87 ods. 2, 3 Trestného zákona pritom nie je možné preukázať existenciu dôvodu, ktorý by bol spôsobilý pre územie Slovenskej republiky viesť k záveru, že buď existuje doba, ktorú orgány činné v trestnom konaní a súd sú dôvodne oprávnené do premlčacej doby nezapočítavať (§ 87 ods. 2 Trestného zákona) alebo existujú dôvody vedúce k prerušeniu trestného stíhania (§ 87 ods. 3 Trestného zákona). Za danej situácie preto nebolo možné vo veci rozhodnúť inak, ako zastavením trestného stíhania s odkazom na naplnenie požiadaviek zákonodarcom ním vyjadrených v ustanovení § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, v spojení so znením § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

Pre úplnosť je ďalej potrebné dať do osobitnej pozornosti poškodeného, že aj v prípade, ak by trestné stíhanie nebolo premlčané, podozrivému bol v jeho domovskom štáte za inú ním spáchanú trestnú činnosť, uložený trest odňatia

slobody vo výmere najmenej 5 (päť) rokov, keďže výkon trestu nastúpil v prvom štvrtroku roka 2020 a má byť z neho prepustený až dňa 09. 04. 2024. S poukazom na uvádzané by preto v prípade, že by orgány činné v trestnom konaní boli oprávnené v trestnom stíhaní pokračovať a toto by viedlo následne k vzneseniu obvinenia podozrivému, s vysokou mierou pravdepodobnosti hraničiacou s istotou, došlo k zastaveniu trestného stíhania podľa § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku s konštatovaním, že je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený. Zákonodarca pritom pri treste odňatia slobody ukladanom v súvislosti so spáchaním prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona umožňuje jeho páchatelovi v prípade uznania viny uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby až na dva kroky, pričom dolnej hranici nevenuje žiadnu relevantnú pozornosť. Obdobne by pritom mohol, mal a musel postupovať aj cudzí justičný orgán vo vzťahu k rozhodnutiu s tým, k obdobe rozhodnutia, a to či už podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, tak podľa § 215 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku, by pristúpil s odkazom na iný paragraf, ako aj na inú zákonnú dĺžku plynutia premlčacej doby. Uznesenie vydané v intenciách § 215 Trestného poriadku má pritom v zásade totožný procesný následok tvorený objektívnou prekážkou vedenia ďalšieho trestného stíhania bez preukazovania relevancie vznesenia obvinenia určitej fyzickej osobe. Skutočnosť, že vec je možné vybaviť výlučne zastavením trestného stíhania potom prokurátora viedla k záveru, že nie je nevyhnutné, aby v nej povereným príslušníkom PZ boli realizované ďalšie úkony, či vykonávané skrátené vyšetrovanie by bolo bývalo pred rozhodnutím vo veci samej skončené.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. Poškodeného konaním podozrivého zároveň upozorňujem, že rozhodnutie podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, v spojení so znením § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku nie je prekážkou pre uplatňovanie jeho práv a právom chránených záujmov v konaní pred iným vecne a miestne príslušným orgánom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Trestného poriadku). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

Mgr. Peter Volkovics
prokurátor